

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלת לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: שטיימן	שם פרטי: חוה
------------------	--------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה
במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

בלועזית Held		שם משפחה איתו נולדתי: הלד
שנת לידה: 8/10/1935	מין: ז/ב	שם פרטי איתו נולדתי: חוה
ארץ לידה: הונגריה		עיר לידה: בודפשט
שם פרטי ושם נעורים של האם: הלן רחל יונגרייס		שם פרטי ושם משפחה של האב: שמעון שמשון
ארץ המגורים: הונגריה		מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: בודפשט
חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא)		השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)
מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)		מקומות מגורים בתקופת המלחמה: בודפשט, הונגריה (שם העיר או האזור ושם הארץ)
Budapest בלועזית		במידה והיית בגטו, ציין את שמו: גטו בודפשט
בלועזית		במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו
תאריך השחרור: 18/1/1945		המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי: בודפשט, הונגריה
ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור		במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)
שנת עליה: 1949		במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין מתי עד מתי
במידה ועלית באניה, ציין את שמה הרצל		

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הוריך, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים)

נא לכתוב בגוף ראשון

נולדתי ב-8/10/1935 בבודפשט הונגריה למשפחה דתית, לא היינו עניים וגם לא עשירים. הייתה לי אחות גדולה ואח צעיר. אבא שלי עבד בקהילה היהודית כגזבר, ואמא שלי הייתה עקרת בית. הלכתי לגן ואחר כך לכיתה א'. עד שלא נכנסו הגרמנים החיים שלנו היו רגילים וללא זעזועים, וכשהגרמנים נכנסו להונגריה כבר לא הלכתי יותר לבית הספר.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

עוד בהתחלה אספו את היהודים וביניהם אבי ואמי, אך בדרך נס שחררו אותם והן חזרו הביתה. את אבא שלי תפסו כשהוא יצא מהשגרירות השוויצרית. באותו יום הוא הלך להשיג תעודות חסינות כדי שלא ייקחו אותנו לגטאות, ובצאתו מהשגרירות הגרמנים תפסו אותו ומאז הוא לא חזר. מאוחר יותר נודע לנו שהוא נספה באוסטריה. אותנו לקחו לגטאות, היה שם מאוד קשה. כל הזמן היו הפצצות ולא היה מה לאכול. רבים מתו מרעב, מדיזנטריה ועוד. ישבנו במקלטים הקרים והחשוכים ללא אוכל ועם מיליוני כינים. שרדנו בנס, כבר היינו שלד עצמות ומסביבנו היו מלא גופות. החלומות שלנו היו רק סביב נושא האוכל. ברגע האחרון לפני שהנאצים מיקשו את כל הגטו, נכנסו הרוסים ושחררו אותנו..

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(השחרור וחזרתך הביתה, חיך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):

כשהרוסים שחררו אותנו היה קור עז של ינואר, לא היה אוכל ולא אמצעי חימום. היינו מלאי כינים ובמצב גופני ירוד ביותר. אמא שלי רצתה לדעת מה עלה בגורל הוריה אחיה ומשפחתה שגרו בעיר אחרת והחלטנו לנסוע לשם גם כי אפשרות המזון הייתה עשויה להיות קלה יותר. הנסיעה ארכה שלושה ימים במקום שלוש שעות כי מסילות הברזל כל הזמן היו מופצצות. כשהגענו לעיר שדה היכן שאמא שלי נולדה, טיספורד, התבררה הטרגדיה הנוראית כשנודע לנו שכל משפחתה של אמי-סבי, סבתי, דודי, דודתי, בני דודים, כולם נספו באושוויץ. הבית, איפה שהיא נולדה וגדלה, הפך לאורווה. קומץ היהודים ששרדו בגלל שהצליחו להתחבא או שהיו להם תעודות זהות של נוצרים עזרו לנו, לאמא שלי ושלושת ילדיה הקטנים. אחותי אחי ואני היינו הילדים היהודיים היחידים בעיר אנטישמית זו. לאמא שלי לא הרשו להגר מהונגריה, סגרו את הגבולות ונהיה שם משטר קומוניסטי ורק לאחר שלוש שנים היא הורשתה לצאת לארץ ישראל. אנחנו בינתיים הלכנו לבית ספר עממי קתולי למשך שנה אחת ואחרי שנה נכנסנו למוסדות יהודים דתיים עד אוקטובר 1948, משם לקחו אותנו לצרפת ושם היינו עד יוני 1949. עלינו במסגרת עליית הנוער לישראל.

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

נא ספרי/י על חייו בארץ

(תחושותיך בעת עלייתך ארצה, פעילותך הציבורית או התרבותית, המשפחה שהקמת, המסר שברצונך להעביר לדורות הבאים):

כשעליתי לארץ הכניסו אותי למוסד כפר בתיה ברעננה והייתי שם כמעט עד גיל 18. כשיצאתי מהפנימייה התחלתי לעבוד בתל אביב בבית חרושת לעניבות ובערבים למדתי להשלמת בגרויות. עבדתי ולמדתי בתל אביב וגרתי עם אמי בנחלת יהודה שליך ראשון לציון. בשנת 1959 התחתנתי עם בעלי שגם הוא היה במחנות באוסטריה. ילדתי 4 ילדים וגרתי בחיפה, שם עבדתי כ-20 שנה במשרד הרווחה בשירות ילד ונוער. ילדיי למדו באוניברסיטאות ועשו צבא ושירות לאומי, התחתנו והקימו משפחות. זו תשובתנו לאלו שניסו להשמיד את העם היהודי, קמנו מהאפר.

הסיפור נכתב על ידי חוה שטיימן

גבעת שמואל, אוגוסט 2012